

תת"ע 7527/02/16 - כבהה חנין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7527-02-16 מדינת ישראל נ' כבהה חנין

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	כבהה חנין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 13.4.2016.

כנגד המבקשת הוגש ביום 21.2.2016 כתב אישום המייחס לה עבירה של מהירות מופרזת.

הזמנה לדין נמסרה לה עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 13.4.16, אך המבקשת לא התייצבה לדין, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 27.1.19 טענה הנאשמת, כי שכחה את מועד הדיון עקב בעיות אישיות שהשתלטו על מחשבותיה וגרמו לה לשכוח את מועד הדיון; כי האמור בכתב האישום אינו מדויק, ובמידה ויבוטל פסק הדין היא משוכנעת כי תזכה בהגנתה; וכי נודע לה על קיום פסק הדין רק לפני ימים ספורים כשקיבלה דרישת תשלום מהמרכז לגביית קנסות.

למען שלמות התמונה יצוין, כי המבקשת הגישה בקשה זהה גם בתיקים 9410-12-17 ו- 6074-03-18.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הזמנה לדין וכתב אישום נמסרו למבקשת במועד ביצוע העבירה, ואין כל מקום להיעתר לבקשה.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקשת לא הוכיחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018).

בענייננו, כאמור, הזימון לדיון נמסר בד בבד עם מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה, ושומה היה על המבקשת להתייצב לאותו דיון. קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה, וזאת נוכח חתימתה על אישור המסירה בטופס אישורי מסירה שהוגש ביחד עם ה'הזמנה לדיון' וכתב אישום' הכוללת את תאריך הדיון בו נשפטה המבקשת בהיעדרה. ברי אם כן, כי המבקשת ידע אודות מועד הדיון, כפי שגם עולה מהבקשה עצמה.

המבקשת לא הציגה עילה טובה לאי-התייצבותה. על פי הפסיקה, שכחה בנוגע למועד הדיון איננה מהווה סיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדיון.

ברע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3), 279, 280-281 (1985), קבע כב' השופט שמגר, כי זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית: "משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו...יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרו וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט, עומס נוסף שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח, יישא בתוצאות שכחתו ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

כאמור ברעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם

פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, אין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקשת עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, למעט טענה בעלמא "כי האמור בכתב האישום אינו מדוייק" וכי היא "סבורה ומשוכנעת כי תזכה בהגנתה".

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, בהעדר
הצדדים.